

L'HORA NOVA

REFLEXIONEM...!

Davant la crueltat de l'enemic, qui, envoltat pel seu instint pervers i inhumà, no repara en sembrar els carrers espanyols de cadàvers d'infants i de vells innocents, i de destruir les cases i barrriades de les ciutats, és necessari de tots els homes antifeixistes el màxim esforç per a arribar a una unitat d'acció i abatre immediatament la reacció que amenaça les nostres llibertats i vol acabar amb el pensament lliure i fraternal de l'Espanya bondadosa i intel·ligent.

Seria un crim imperdonable, voler continuar o eixamplar les petites divergències que encara avui existeixen entre els homes que integren el bloc antifeixista, i que es fes el sord al crit de germanor i d'unitat.

Cal que totes les organitzacions s'ajuntin, sense condicions, sense coses difícils de realitzar, sinó amb sinceritat, amb noblesa, amb desig i ganes de treballar pel triomf de la causa comú.

Així ha d'ésser la unió del proletariat. Que no se'n parli tant, però que es faci més. El seu resultat serà quelcom profitós perquè els fruits de la nostra tasca reivindicadora no es facin esperar.

Havem de pensar tots, solament amb la desolació i misèria que hi ha en els pobles allà on impera l'exèrcit salvatge del fatídic Franco, i amb la persecució de què són objecte tots els elements que no tendeixen a olor de sagristia i de feixisme, amb el fusellament en massa d'homes cultes i científics, amb les mils injustícies que aquests sicaris del capitalisme internacional estant cometent damunt del poble productor; i si pensem amb tot això arribarem a la conclusió tots plegats que tenim un deure a acomplir, i que és el de voler salvar la reconstrucció econòmica que el segle XX reclama, la qual està basada amb un programa sòlid, ferm i concret, com és el cant de la Vida.

P. GUDIOL

Unim-nos, camarades !!

Fa uns moments, tan sols uns segons, que acabo de llegir la crida que des de les columnes de L'HORA NOVA ens dirigeix un camarada del P. O. U. M., i és amb veritable satisfacció, amb sincera alegria, que m'afanyo a contestar.

Molt bé, camarada Gabarrós! Si parlem amb sinceritat, si les vostres paraules reflexen exactament els sentiments del vostre cor i amb ell vull suposar que també els d'altres companys vostres jo us felicito pel bé que esteu fent a la causa del proletariat.

Aquest és el camí! Si l'haguéssim seguit des dels primers moments, no hauria estat necessari arribar a sentir la dentellada, l'estripament dur de les nostres carnis per l'enemic, per a posar-nos en raó. Aquesta és la ruta! Sinceritat i unió, claredat i altesa de mires.

La vostra crida, camarada Gabarrós, és un raig de llum en les tenebres, es quelcom que esperàvem ansiosament, és el que nosaltres sempre creïem que havia d'arribar i perquè així ho creïem vull dir-vos, amb franquesa absoluta, que no ens ha sorprès, encara que això no disminueix en res la intensitat de la nostra satisfacció.

Ara ja ho podem dir-vos-ho, camarades del P.O.U.M. Si tots sou com vol reflexar l'article del company Gabarrós, podem entendre'ns i definitivament. No som nosaltres el Comitè Central del Partit, però podem dir-vos, sense por de tenir de rectificar, que sempre hem cregut i creiem que al P. O. U. M. hi ha molts, moltíssims companys sincers i bons marxistes, dels quals tan sols ens separa un vel passional, insignificant; vel que s'ha d'esqueixar en aquests moments, que ha començat d'estripar el company Gabarrós, i en aquesta labor jo vull ajudar-lo amb tot el meu esforç.

Nosaltres, companys del P. O. U. M., no us hem censurat mai personalment; hem atacat tan sols i seguirem atacant, si no canvia la política del vostre partit, per considerar-la fatal en aquests moments; hem atacat i seguirem atacant, si continuen com fins ara, als vostres dirigents, per considerar-los EQUIVOCATS, i em-

pro aquesta paraula per creure-la més adequada en aquestes circumstàncies, però a vosaltres, no; a vosaltres us considerem sincers en la immensa majoria i sabem bé que si no fos perquè la falta de contacte amb nosaltres, la passió política, o potser la disciplina de partit us ho impedeix, potser tots seríem uns.

No hem renunciat ni renunciarem mai a un sol punt del programa marxista, però mai serem tan incauts per a pretendre aquest TOT O RES que portà la bojar al cor del nostre enemic el FEIXISME i que amb ella li portarà la derrota. Ens atenim sempre a la crua realitat i d'acord amb ella seran les nostres pretensions immediates, posada sempre la vista en la realització absoluta del nostre ideal per a un immediat pervenir.

Quina alegria més íntima! Quina satisfacció més intensa m'ha produït veure com el vostre cor dolorit refusa la paraula FEIXISTA! Aquesta explosió de sinceritat és una prova de marxisme i el marxisme, camarades del P. O. U. M., no és el nostre enemic, és l'ideal més grat de la nostra existència.

Endavant per la comprensió; endavant per la unitat; que nosaltres amb tot el nostre esforç us ajudarem. Res de controvèrsies; res d'acusacions públiques que a res condueixen. Hi han raons poderosíssimes per a poder-ho evitar. Contacte; explicacions entre nosaltres a totes hores, en tot moment. Llavors us direm el perquè de la nostra actitud que ara no podeu comprendre, i estareu amb nosaltres; n'estem absolutament segurs.

Company Gabarrós! Vos heu començat a obrir-nos les portes de la vostra casa; jo us obro avui les de la nostra. Quedeu convidats al contacte entre nosaltres, a la discussió serena entre camarades, en nostres actes públics. Corresponen per al bé de la revolució i el triomf en la guerra. Per la immediata victòria, deixem a un costat lluites fraticides i UNIM-NOS, CAMARADES.

Pel P. S. U. C. (Radi Vic) — EL SECRETARI D'AGITACIÓ I PROPAGANDA, MARCEL ROVIRA